

5. НПСБО 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності”.
6. Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності, затверджені наказом Мінфіну від 28.03.2013 р. № 433.

Пономаренко В.С., студентка групи ОА-161
Науковий керівник – к.е.н., доцент Акименко О.Ю.
Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

ЗАКОН “ПРО БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ТА ФІНАНСОВУ ЗВІТНІСТЬ В УКРАЇНІ”: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗМІНИ

Регулювання бухгалтерського обліку в Україні встановлюється Законом “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”, ухваленням якого у 1999 році було розпочато реформування обліку в Україні. Відтоді сталися революційні зміни в методології бухгалтерського обліку, у результаті яких створено засновану на міжнародних та національних стандартах сучасну нормативну базу, значно розширено завдання організації бухгалтерського обліку та її сферу. Отже, змінилися концептуальні засади ведення бухгалтерського обліку.

Європейський Парламент та Рада ЄС ухвалили Директиву про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність та пов’язану звітність певних типів підприємств від 26.06.2013 р. № 2013/34/ЄС [1]. Цей документ містить нові умови складання, подання та оприлюднення фінансової звітності, а також порядок визнання та оцінки певних видів активів та зобов’язань, доходів і витрат. Причому запроваджені новації в окремих місцях досить суттєво відрізняються від правил Міжнародних стандартів фінансової звітності. Саме на основі даного нормативного документу були затверджені зміни до Закону України №996, які вступили в дію з 01.01.2018 р. та поширилися також на операції з виконання державного та місцевих бюджетів і складання фінансової звітності про виконання бюджетів з урахуванням бюджетного законодавства. Отже, зупинимося на них і поясним концептуально деякі [2-5].

По-перше, бухгалтерська термінологія – оновлена та уточнена («витрати», «доходи», «звітний період», «звіт про платежі на користь держави» в частині суб’єктів, які подають цей звіт, «звіт про управління», «власний капітал», «таксономія фінансової звітності» та «підприємства, що становлять суспільний інтерес», «чистий дохід від реалізації продукції»). Наприклад, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку розробляються на основі міжнародних стандартів фінансової звітності і законодавства Євросоюзу у сфері бухгалтерського обліку. Раніше вони не мали суперечити міжнародним стандартам. Виділимо термін “національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку” (НП(С)БО), який значно розширився, адже тепер НП(С)БО повинен не те, що не суперечити міжнародним стандартам, а бути “розробленим на основі міжнародних стандартів фінансової звітності і законодавства Європейського Союзу у сфері бухгалтерського обліку та затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку” [3].

По-друге, встановлено нові критерії класифікації підприємств за розміром: балансова вартість активів, чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) та середня кількість працівників (табл. 1).

Таблиця 1

Класифікація підприємств згідно з Законом № 996 [2, 3]

За розміром	Балансова вартість активів, євро	Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), євро	Середня кількість працівників, осіб
Мікропідприємства	до 350 тис.	до 700 тис.	до 10
Малі підприємства	до 4 млн.	до 8 млн.	до 50
Середні підприємства	до 20 млн.	до 40 млн.	до 250
Великі підприємства	понад 20 млн.	понад 40 млн.	понад 250

Доцільно звернути увагу на те, що ст. 55 Господарського кодексу введено дещо іншу класифікацію підприємств (табл. 2).

Таблиця 2

Класифікація підприємств згідно з Господарським кодексом України [1]

За розміром	Річний дохід від будь-якої діяльності, євро	Середня кількість працівників за звітний період (календарний рік), осіб
Мікропідприємства	до 2 млн	до 10
Малі підприємства	до 10 млн	до 50
Середні підприємства	не визначені	не визначені
Великі підприємства	понад 50 млн	понад 250

Дані класифікації різняться між собою і одночасно відповідають чинному законодавству, тому при визначенні пріоритетності слід звернути увагу на ст. 2 розділу 5 нової редакції Закону № 996, згідно якої першозначущість

належить Закону № 996, тому як наслідок, дані ст. 55 Господарського кодексу України повинні бути узгоджені з новою редакцією Закону № 996.

По-третє, удосконалено порядок подання та оприлюднення фінансової звітності, передбачивши її подання підприємствами, що застосовують МСФЗ, в єдиному електронному форматі, а також зобов'язавши підприємства надавати копії фінансової звітності за запитом юридичних та фізичних осіб відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

По-четверте, з переліку принципів, що містяться в ст. 4 Закону №996, зникли принципи обачності, історичної (фактичної) собівартості та періодичності. Натомість з'явився принцип єдиного грошового вимірника, за яким вимірювання та узагальнення всіх господарських операцій підприємства у його фінансовій звітності здійснюється в єдиній грошовій одиниці. Проте з'являється можливість встановлення «інших принципів, визначених міжнародними стандартами або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, або національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку в державному секторі залежно від того, які з наведених стандартів застосовуються підприємством» [2, 3].

По-п'яте, визначено, що незначні недоліки, виявлені в первинних документах, не є підставою для невизнання господарської операції.

Також відповідно до положень Директиви ЄС № 2013/34/ЄС передбачається: складання фінансової звітності за МСФЗ підприємствами, які здійснюють діяльність з видобутку корисних копалин загальнодержавного значення; поширення дії закону на операції з виконання бюджетів та складання фінансової звітності про виконання бюджетів з урахуванням бюджетного законодавства; уточнення періоду складання проміжної фінансової звітності з метою забезпечення однозначності у визначенні періоду, за який вона складається; дозвіл не складати консолідовану фінансову звітність малим групам, які відповідають критеріям, передбаченим цим законопроектом; звільнення мікро- та малих підприємств від подання звіту про управління (для середніх підприємств передбачити невідображення у звіті про управління, так званої нефінансової інформації) [4, 5].

Отже, обгрунтувавши всі вищенаведені зміни, варто зазначити, що нова редакція Закону № 996 збільшить вплив і розширить сферу діяльності облікової політики в Україні та не оміне нормативно-законодавчі документи, в яких є невідповідності, не усунувши їх й не доопрацювавши законодавчу базу.

Список використаних джерел

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1996 № 996-14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
3. Закон України «Про внесення змін до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" щодо удосконалення деяких положень» від 05.10.2017 р. № 2164-VIII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
4. Директива 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності, що вносить зміни до Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС і припиняє дію Директиви Ради 84/253/ЄЕС / Міжнародний документ від 17.05.2006 № 2006/43/ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_844.
5. Бухоблік і звітність привели у відповідність до стандартів ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://minfin.com.ua/ua/2017/10/05/30298069>.
6. Облікові новачки – 2018: на що чекати бізнесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://devisu.ua/uk/accounting/6642-oblikovi-novatsiyi-2018-na-scho-chekati-biznesu>.

Романенко В.М., студентка 2 курсу магістратури, гр. МОАн-161
Науковий керівник – Акименко О.Ю., к.е.н., доцент
Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

ЗАХИСТ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ СТАРТАПІВ

Розвиток стартапів на сучасному етапі розвитку економіки України є важливим аспектом у підвищенні привабливості інвестиційного клімату країни, розвитку інноваційної діяльності та підтримці малого та середнього бізнесу. При створенні стартапу потрібно приділити велику увагу захисту прав на ідею і тому дана тема є досить актуальною. Дослідженням діяльності стартапів займалися як зарубіжні, так і вітчизняні вчені, а також бізнесмени, які починали власну діяльність із заснування стартапу. Найбільш відомими є праці таких науковців як Бланк С., Райнер Л., Ріс Е., Грехем П., Пітер Т., Дорф Б., Вонг Д., Бучацький Е., Казнок Б., Пономарев Д., Корнух О. В., Євсейчев А. І., Каширин А. І., Пікуль В. С., Мрихіна О. Б. та ін.

Стартап-компанія – нещодавно створена компанія (можливо, ще не зареєстрована офіційно, але планує стати офіційною), що будує свій бізнес на основі інновацій або інноваційних технологій, не вийшла на ринок або почала на нього виходити і що володіє обмеженими ресурсами.

З підвищенням зацікавленості у стартапах і стартап-компаніях в Україні стрімко збільшується кількість закладів, які допомагають людям реалізувати свої ідеї, набути знання заснування власної компанії, отримання фінансування чи виведення власного продукту на ринок. Часто виявляється, що розробники стартапів через брак досвіду та знань не можуть реалізувати свій проєкт чи знайти інвестора. Саме тому в останні кілька років популярності набувають стартап-школи. В результаті створюються нові установи та проводяться заходи, дотичні